

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 13C/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619204655
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šťastná
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7619204655.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves sudkyňa JUDr. Katarína Šťastná v spore žalobcu : P. B., P.. XX.XX.XXXX, V. XX, C.a, právne zastúpený: JUDr. Ján Slovinský, advokátska kancelária, Štefánikovo námestie 13, Spišská Nová Ves proti žalovanému : E. O., P.. XX.XX.XXXX, L. XX, C., zastúpený Spoločnosťou priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar, IČO : 173 165 37, Bratislava, Ševčenkova 21, o vydanie hnutelných vecí, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Dňa 05.08.2019 doručil žalobca tunajšiemu súdu návrh, ktorým žiadal vydať hnutelné veci označené v petite žalobného návrhu. Svoj návrh odôvodnil tým, že v dedičskom konaní po poručiteľke, matke žalobcu U. B. V. I. XX.XX.XXXX, prešlo vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam - rodičovskému domu s príslušenstvom, vedených na LV č. XX pre katastrálne územie Gelnica v celosti na brata žalobcu - V. B., P.. XX.XX.XXXX, ktorý sa zaviazal v prípade predaja vyplatiť ustupujúcemu dedičovi - žalobcovi, polovicu z takto získanej finančnej hodnoty, a to do troch dní od jej nadobudnutia. O chystajúcom sa predaji, ktorý sa uskutočnil dňa 23.10.2014, nebol žalobca v konečnom dôsledku informovaný, nakoľko bol v tom čase hospitalizovaný v nemocničnom zariadení. O tejto skutočnosti sa dozvedel až keď bol rodičovský dom už predaný a vlastnícke právo prešlo na nového majiteľa - žalovaného. Následne prebiehalo súdne konanie na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 16C/102/2016 o vyplatenie dedičstva, kde sa nakoniec uzatvoril zmier medzi účastníkmi konania a brat žalobcu vyplatil žalobcu sumou 5.900,- € titulom vyplatenia dedičského podielu. Následne žalobca žiadal žalovaného niekoľkokrát písomnou formou o sprístupnenie hnutelných vecí, ktoré patria výlučne do jeho vlastníctva a nachádzajú sa v rodičovskom dome, na čo ale žalovaný nijakým spôsobom nereagoval. Jednalo sa o veci, a to 1 ks obraz elipsa 150 cm x 80 cm; 3ks luster; 1ks toaletný stolík so skrinkou a zrkadlom 120 cm x 80 cm; 1ks stolík pod TV so zásuvkami mahagón; 1ks televízor stereo s uhlopriečkou 55 cm; satelitný prijímač zn. STRONG; 1ks stereo rádio magnetofón + kolekcia CD; 4 ks stolička čalúnená + 1ks taburetka; 1ks kotúčový magnetofón B-93; 30 ks - 50 ks gramofónových platní v stojane, nástenné hodiny zn. Primi. Obývacía izba: 1ks paplón z ovčej vlny zn. MERINO + 1ks vankúš zn. MERINO; 1ks veľká deka z ovčej vlny zn. MERINO; 1ks rozťahovací stôl, materiál: mahagón; 4ks čalúnená stolička + 1ks luster; 1ks knihovníčka so sklom a skrinkou; 100 ks - 150 ks knihy, niektoré tituly vzácne; 2ks stojan s vinylovými platňami - vzácna zbierka; 10ks magnetofónové kotúče s priemerom 15 cm, 5ks magnetofónové kotúče s priemerom 18 cm; 1ks sekretár so skrinkami a sklom; rôzne spomienkové a vzácne predmety ako sú keramika, poháre, šálky, vázy, sošky z materiálov sklo a porcelán; 4ks rodinné obrazy 40 cm x60 cm; 1ks ručne vyšívaný obraz v ráme 120 cm x 50 cm; 1ks konferenčný stolík, materiál: mahagón; 2ks čalúnené

kreslo; dokumenty, doklady a papierové listiny v sekretári a knihovníčke; 2ks veľký rodinný fotoalbum; 1ks malý fotoalbum, 1ks vešiaková stena so zrkadlom; 1ks nástenná polička spolu s porcelánom; rôzne suveníry zavesené na stenách; 1ks toaletný stolík so zrkadlom 130 cm x 40 cm a skrinkami; 1 ks sedacia súprava (kreslá + hokerlík). Izba: 1ks botník; 20ks letecké a lodné modely (zbierka); vlajky a iné zberateľské predmety približne 20ks; iné drobné predmety, ktoré slúžia ako spomienky na detstvo; 1ks turistický plynový varič; 1ks kredenc s kompletným vybavením: príbory, varechy, kuchynské náradie, taniere, poháre, kuchynský riad, kuchynské hrnce; 1ks vzácna a drahá kávová súprava - mnohodielna + 1ks vzácna a drahá obedová súprava - mnohodielna (rodinné pamiatky, ktoré sa dedia pri sobášii z generácie na generáciu); 3ks poličky s kávovými súpravami, poháre, ozdobné predmety, dózy - približne 50 kusov; 1ks nástenné hodiny zn. Quart + 1ks ozdobné varešky. Povala, pôjd, murovaná šopa: rôzny stavebný materiál - drevo, tehly, hranoly, dosky, odkvapové ríny a iný kovový materiál; 4-8ks stoličky; 2-4ks náhradné dvere; potreby do záhrady a dielne; obrazy, suveníry a ozdobné predmety; 1ks zrolovaný koberec špagátový 3 m x 2,5 m; 1ks koberec 4 m x 4 m zn. Kooral; 1ks pracovný stôl a odkladací drevený pult + 2ks stolička; materiál a náradie pre kutila; 1ks skrinka na náradie do záhrady a dielne spolu s náradím.

2. Okrem uvedených vecí sa v dome nachádzali aj dva kufre, v ktorých boli uložené preukazy, doklady a listinné písomnosti, ktoré žalobca nutne potrebuje. Ďalej sa v nehnuteľnosti nachádzali plastové bedničky s oblečením ako aj vzácna zbierka odznakov (400 ks - 500 ks), medailí a vyznamenaní (približne 50 ks). Všetky veci žalobcovi darovala ešte za života jeho matka pred svedkami V. B., D. B., G. U. N. N. Y..

3. Vzhľadom k tomu, že žalobca nedostal na žiaden svoj list nijakú odpoveď, rozhodol sa podniknúť ďalší krok, a to zaslanie predsúdneho pokusu o zmier dňa 14.09.2017 na aktuálnu adresu žalovaného. Avšak ani na tento pokus o komunikáciu žalovaný nereagoval. Hodnota všetkých uvedených huteľných vecí je vo výške 7.500,- € a v prípade scudzenia, predaja alebo vyhodenia huteľných vecí žalovaným žiada si žalobca náhradu škody vo výšky reálnej hodnoty týchto vecí.

4. Vzhľadom k tomu, že žalobcom navrhovaný petit rozsudku bol nevykonateľný a neurčitý, vyzval ho súd uznesením zo dňa 04.09.2019 na jeho doplnenie. Keďže súd mal za to, že ani doplnené podanie žalobcu zo dňa 11.10.2019 nebolo správne, nakoľko absentovalo presné označenie huteľných vecí , ktorých vydania sa domáha, uznesením zo dňa 15.10.2019 podanie žalobcu súd odmietol. Voči tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 06.08.2020 sp. zn. 9Co/357/2019 zrušil uznesenie a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd zároveň určil, že úlohou tunajšieho súdu bude prihliadnuť na obsah podania žalobcu zo dňa 11.10.2019 a tiež dodal, že pokiaľ žalobca žiada vydanie huteľných vecí nachádzajúcich sa v rodičovskom dome, je potrebné, aby tieto huteľné veci boli identifikované tak, aby obom stranám sporu bolo zrejmé, o ktoré konkrétne huteľné veci ide a ktorých vydania sa žalobca v tomto konaní domáha. Pokiaľ by z obsahu žalobného návrhu žalovanému nebolo zrejmé, o ktoré konkrétne veci ide, bude potrebné, aby tieto veci boli jednoznačnejšie identifikované.

5. Žalovaný nárok žalobcu v celom rozsahu neuznával a žalobu navrhoval zamietnuť. Vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že pri osobnej obhliadke rodinného domu bol informovaný, že rodinný dom je odpojený od pitnej vody a elektrickej energie, je neobývaný, v dezolátnom a neobývateľnom stave. Okná a dvere boli pôvodné a staré. Na stenách a stropoch boli sadze, veľká časť múrov bola mokrá, s plesňami, čomu zodpovedala aj kúpna cena. Vo všetkých miestnostiach bol veľký neporiadok a špina. Predmety v jednotlivých miestnostiach boli silno znečistené, plesnivé a mokré od vlhkosti.

6. Poukázal, že v LV Č.. XX, U.. Ú.. C., na ktorom je predmetná nehnuteľnosť uvedená pod súpisným č. XXX, si overil údaje o vlastníkovi a to, že nehnuteľnosť je bez tiarch. V zmysle čl. 4 kúpnej zmluvy predávajúci V. B. vyhlásil, že na prevádzaných nehnuteľnostiach neviaznu žiadne dlhy, žiadne ťarchy, ani žiadne práva tretích osôb, a výslovne ani právo bývania tretích osôb v nehnuteľnosti. Podľa čl. 5 kúpnej zmluvy predávajúci nehnuteľnosti ako predmet kúpy predáva v stave, v akom sa ku dňu obhliadky nachádzajú so všetkými huteľnými vecami v stavbe súpisné č. 318 vnesenými.

7. Ďalej žalovaný poukázal, že dňa 19.10.2014 došlo k podpisu Dohody o zložení blokovacej kaucie pre realitnú kanceláriu GELreality, Ing. Marek Lorman, ktorá celý predaj a kúpu sprostredkovala. Dňa 23.10.2014 uhradil kúpnu cenu za rodinný dom vkladom na bankový účet V. B., čo je zaznamenané v preberacom protokole. Pri preberaní nebol upovedomený, že by sa v nehnuteľnosti mali nachádzať

veci tretích osôb a ani na základe jemu dostupných informácií a písomného prehlásenia predávajúceho nemal ako zistiť, že v rodinnom dome môže mať hnutelné veci aj niekto iný ako predávajúci, ktorý bol ako jediný vlastníak predmetnej nehnuteľnosti uvedený v liste vlastníctva. Po kúpe nakladal s hnutelnými vecami aj nehnuteľnosťou podľa vlastného uváženia a veci, ktoré sa nachádzali v rodinnom dome, boli neskôr pri upratovaní domu vložené do objednaného kontajnera a vyvezené na skládku komunálneho odpadu. Kúpenú nehnuteľnosť plánoval postupne zobytniť, nakoľko bola neobývateľná, bez energií a vody, uzamknutá. Napriek tomu, že okná boli zatvorené a dvere zamknuté, do domu dvakrát násilím vnikol neznámy páchatel. V oboch prípadoch vlámania bola po zistení tejto skutočnosti privolaná polícia z Gelnice, ale páchatela sa nepodarilo vypátrať. Pri násilnom vniknutí bola poškodená okenná výplň v bývalej kuchyni a tiež vstupné dvere. Z obavy z ďalšieho možného násilného vniknutia a poškodzovania majetku tak v máji roku 2015 zabezpečil výmenu všetkých okien a vstupných dverí za plastové, vrátane vstupu z povaly, ktorý bol zamurovaný.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení - replike uviedol, že V. B., brat žalobcu, nadobudol uvedenú nehnuteľnosť v dedičskom konaní s povinnosťou vyplatiť žalobcu. Žalobca má podozrenie, že pri predaji uvedenej nehnuteľnosti došlo k podvodnému konaniu žalovaného a V. B., a to v časti týkajúcej sa hodnoty nehnuteľnosti a že nehnuteľnosť bola predaná "pod cenu", resp. že dohodnutá kúpna cena bola 30.000,- € a polovica z týchto peňazí, t.j. v sume 15.000,- bola odovzdaná v hotovosti V. B. "na čierno", a to aj za účelom obohatenia sa na úkor žalobcu. V rodinnom dome býval žalobca, teda tam mal aj množstvo vecí vrátane nábytku, hnutelných vecí ako i svojich osobných.

9. Po predaji nehnuteľnosti došlo k situácii, kedy žalobcovi brat V. B. oznámil, že má mesiac na to, aby si z rodinného domu odniesol svoje osobné veci. O tri dni mu oznámil, že dom je potrebné vypratať do týždňa, ale na konci rozhovoru mu oznámil, že vlastne rodinný dom je potrebné vypratať už nasledujúci deň. V tom čase sa žalobca vrátil z Nemocnice Krompachy. Nasledujúci deň mu však brat V. B. uviedol, že ho premiestnia do Zariadenia opatrovateľskej služby v Nemocnici v Gelnici. Keď sa žalobcovi podarilo dostať do domu, zistil, že jeho veci boli pobalené v dvoch kufroch, plastových bedničkách, prútenom koši na prádlo a oblečenie bolo v igelitovom vreci. Žalovaného za účelom vydania ostatných hnutelných vecí niekoľkokrát kontaktoval, či už listom zanechaným na dverách nehnuteľnosti alebo listami na adresu žalovaného v Čečejovciach, avšak žalovaný na tieto listy nikdy nereagoval. Žalobca má za to, že žalovaný si bol vedomý skutočnosti, že v dome sa ešte nachádzalo množstvo cenných vecí, ktoré si žalovaný chcel nechať pre seba a z toho dôvodu nereagoval. V rodinnom dome sa nachádzalo množstvo hnutelného majetku vrátane starožitností. Žalobca má podozrenie, že časť hnutelných vecí žalovaný vyhodil, resp. ich znehodnotil.

10. Nakoľko sa žalobca nedokázal spojiť so žalovaným ohľadne vydania zvyšných hnutelných vecí, podal žalobu na Okresný súd v Spišskej Novej Vsi, ktorá bola zaevidovaná pod sp. zn. 8C/95/2017. Vzhľadom na zdravotné ťažkosti žalobcu bola žaloba odmietnutá. Následne po zlepšení zdravotnej situácie sa žalobca opätovne pokúsil spojiť so žalovaným, avšak pri dome v Gelnici ho osobne nezastihol, tak mu zanechal list na dverách s uvedením telefónneho čísla, na ktorom ho môže kontaktovať. V liste bolo uvedené, aby žalobcove veci dal na jedno miesto, odkiaľ si ich žalobca príde vyzdvihnúť s tým, že po väčšie veci a nábytok si príde neskôr.

11. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení - duplike uviedol, že zotrváva na svojich skutkových tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k žalobe zo dňa 22.10.2020, kde však upresňuje, upravuje a dopĺňa skutkové tvrdenia tak, že veci, ktoré boli vyvezené na skládku z rodinného domu boli najmä staré dosky, prázdne škatule, znehodnotený stavebný materiál (porozbierané nepoužiteľné tehly, zhrdzavené zhnité zvyšky kovov a iné), o ktorom sa dozvedel až zo žaloby, hnilé veci, nejaké zvyšky odpadkov, prehnité plesnivé dvere a na viac vecí si vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od kúpy domu, nespomína. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že nehnuteľnosť bola predaná "pod cenu", resp. že polovica peňazí bola odovzdaná v hotovosti "na čierno", a to aj za účelom obohatenia sa na úkor žalobcu, tieto tvrdenia považoval za klamlivé majúce za cieľ zmiast' konajúci súd, odviesť pozornosť od merita vecí, zahmlieť zjavnú bezúspešnosť tejto žaloby, pretože v tomto spore sú úplne irelevantné a predstavujú tak iba bezobsažný manifest. Žalobca si evidentne neuvedomuje, koho v tomto spore žaluje a že jeho prípadné "rodinné" spory so svojím bratom musí riešiť v inom súdnom spore. Dodal, že kúpa a predaj nehnuteľnosti je právnym vzťahom medzi ním a predávajúcim (bratom žalobcu) a akokoľvek sa zatrpknutému žalobcovi môže zdať cena nehnuteľnosti prinízka, s najväčšou pravdepodobnosťou preto, že si nemohol ukrojiť

z trošky koláča a premeniť vodu na víno, je horká pachuť tabletky predaného rodičovského domu len praobyčajným výsledkom súdneho zmiernu a konania o dedičstve.

12. K skutkovým tvrdeniam týkajúcim sa neschopnosti žalobcu skontaktovať sa so žalovaným uviedol, že môže len ostentatívne skonštatovať, že jediný pokus, ktorý evidentne nevyšiel navnivoč, bol list zo dňa 01. 05. 2017, v ktorom ho žalobca, nie nejak originálnejšie než v žalobe, bohapusto očiernil, uplatňoval voči nemu bezprávne vyhrážky a tak z pochopiteľných dôvodov tento list považoval len za ironický pokus precvičiť si písanie slohových prác. Ak žalobca chce tvrdiť, že ponechal listy na dverách s uvedením telefónneho čísla, verí, že tieto, ako aj ostatné skutkové tvrdenia aj podoprie nejakými dôkazmi. Rovnako tak irelevantnými tvrdeniami sú obsedantne sa opakujúce tvrdenia urazeného žalobcu, že je opomenutý účastník právneho vzťahu kúpno predajnej zmluvy, ktorého ani nemal byť účastníkom.

13. K tvrdeniu žalobcu, že s poukazom na § 131 ods. 1 OZ je neoprávnený držiteľ vecí údajne sa nachádzajúcich v dome žalovaný uviedol, že doktrinálny výklad držby definuje držbu ako faktické ovládanie vecí, pričom zákon stanovuje, aby u držiteľa vecí boli splnené dva zákonné predpoklady ustanovené v § 129 OZ, a to corpus (fyzická zložka) - držiteľ musí mať vec vo svojej skutočnej moci, resp. musí ju fakticky ovládať a animus (vôľová zložka) - držiteľ musí zároveň s vecou nakladať ako so svojou vlastnou, teda ako by mu patrila. Fyzická aj vôľová zložka musia byť naplnené kumulatívne, inak by nešlo o držbu. Veci žalobcom veľmi vágne popísané v petite žaloby, v súčasnosti neexistujú, resp. nevie, kde sa nachádzajú. V dome, ani na prislúchajúcom pozemku, sa žiadna z vecí, ktorá by mala patriť žalobcovi, nenachádza. Veci, ktoré by mali patriť žalobcovi, sa v dome ani na príslušnom pozemku podľa jeho vedomostí a spomienok (vzhľadom na enormný časový odstup 7 rokov) veľmi pravdepodobne nenachádzali už ani v čase preberania nehnuteľnosti, o čom svedčí preberací protokol zo dňa 23. 10. 2014. Z uvedených premís, resp. súdov, logicky vyplýva úsudok, že nemôže ísť o držbu, a fortiori neoprávnenú držbu, ak veci, ktoré majú byť predmetom držby, poťažmo neoprávnenej držby, nie sú v jeho faktickej moci, resp. možno už ani neexistujú (chýba corpus). Okrem uvedeného, zvyšky starých, veľmi ošumelých vecí, boli predmetom útoku dvoch vlámaní.

14. Záverom žalovaný zdôraznil značnú nepresnosť petitu, konkrétne jeho nevykonateľnosť, vzhľadom na veľmi vágne popísané veci, ktoré žalobca žiada vydať. Žalobca doposiaľ nijakým spôsobom nepreukázal vlastníctvo vecí a len tak "od oka" určil ich cenu na 7.500,- €. V konečnom dôsledku je teda petit žaloby, aj v zmysle zmeneného petitu zo dňa 11. 10. 2019, nepresný a nevykonateľný. Veci v petite uvedené je možné veľmi ľahko zameniť s akýmikoľvek inými vecami podobného druhu, množstva, akosti, najmä napríklad s vecami do domu vnesenými žalovaným, nehovoriac o totálne približnom množstve napríklad odznakov (400-500 kusov), viackrát sa opakujúcimi stoličkami bez bližšej špecifikácie, atď. Okrem toho veci, ak aj nejaké pri preberaní domu v ňom ostali, nie sú vo faktickej moci žalovaného, možno už ani neexistujú, a veci žalobcom takto popísané v žalobnom návrhu skutočne, aj pri maximálnom vypätí síl vynaložených na empatiu s osudom žalobcu, nedokáže stotožniť a vydať mu ich.

15. Súd vo veci nariadil pojednávanie , kde vykonal dokazovanie v zmysle návrhov strán. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia, výsluch strán, výsluch svedkov V. B., D. B., N. B., G. U., N. Y. a listinné dôkazy, a to osvedčenie o dedičstve, zápisnicu z pojednávania sp. zn. 16C/102/2016, predsúdny pokus o zmier. Žalobca tiež navrhoval aj znalecké dokazovanie na ohodnotenie vecí, avšak od návrhu na vykonanie tohto dôkazu upustil na pojednávaní dňa 20.10.2021 pred prednesom záverečného skutkového a právneho zhrnutia.

16. Žalovaný ako prostriedky procesnej obrany použil skutkové tvrdenia, výsluch strán sporu, vyžiadanie si spisového materiálu z vyšetrovania vlámania a listinné dôkazy, a to protokol z preberania a odovzdania nehnuteľnosti, dohodu o zložení blokovacej kaucie, kúpnu zmluvu, rozhodnutie o povolení vkladu, fotografie domu.

17. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že žalobu podal, pretože v dome boli všetky jeho veci, ktoré mu patrili a ktoré mu darovala jeho matka za prítomnosti brata V. B. a D. B.. O predaji domu nevedel, len dva dni pred predajom sa to dozvedel, pričom v dome ostali v dvoch kufoch všetky jeho úradné správy a doklady ako aj fotky, ktoré pripravoval pre svoju knihu. Boli tam aj rôzne rozhodnutia vrátane rozhodnutia úradu práce o tom, že mu má byť vyplatená suma 2.160,-€, pričom s týmto úradom sa súdi, ale nevie predložiť tento doklad a ani úrad ho nemá, pretože už je skartovaný. Bez tohto dokladu

mu peniaze nevyplatia. Ďalej boli v dome vzácne veci, zbierka odznakov, nábytok. V súčasnosti býva v byte domova sociálnych služieb, byt má zariadený požičaným nábytkom, preto by potreboval nábytok z domu, aby si mohol aspoň izbu zariadiť. V dome bol nábytok, ktorý mu po rozvode dala jeho manželka N. B.. Trval na tom, že dom bol ohodnotený na cenu 40.000,-€ ale predaný bol za 15.000,-€ a nevie, prečo to tak bolo. Chce však, aby mu bol rozdiel sumy doplatený. Ako účastníka kúpnej zmluvy ho jeho brat a žalovaný podviedli, nechceli mu kúpnu zmluvu dať. Z vecí si najviac cení fotky rodičov a chce späť aj fotky, ktoré mal pripravené na knihu, ktorú chcel vydať. Veľmi vzácna bola keramika, chcel ju darovať dcére a keď zisťoval v záložniach a bazároch, tak by mala veľkú hodnotu. Rovnako tak zbierka odznakov bola pre neho hodnotná.

18. Ďalej žalobca uviedol, že dva dni po podpise kúpnej zmluvy bol pri dome s kamarátom, ktorý mu mal pomôcť vysťahovať si veci, ale zámok už bol vymenený. Nechal žalovanému list so súpisom vecí, ktoré si chcel zobrať, nechal mu aj všetky kontakty, ale žalovaný mu dodnes neodpovedal napriek tomu, že ho o to opakovane písomne žiadal. Po tom, čo mama odišla bývať do domova sociálnych služieb, ostal v dome bývať sám, dom už neopravoval, pretože vedel, že chce požiadať o umiestnenie v domove sociálnych služieb. Pred rokom 2015 pravidelne sám z vlastnej vôle absolvoval každý rok trojmesačné liečenie v liečebni, ktorá nie je len pre alkoholikov, ale liečia tam aj depresie a každý rok to považoval ako trojmesačnú rekreáciu, aby tam prečkal zimu, ktorú nemohol v dome tráviť.

19. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že nehnuteľnosť kúpil zničenú v zdevastovanom stave, bez elektriky, vody, kúrenia, na stenách bola sadza, špina, boli tam nejaké odpadky. Nehnuteľnosť si pred kúpou obhliadol a vtedy tam nejaké veci boli, ale na ich bližší popis si nespomína, pretože sa sústredil hlavne na stavbu. Nehnuteľnosť mala byť po predaji vyprataná. Veci, ktoré žiada žalobca vydať, sa tam nenachádzali a ani v súčasnosti nenachádzajú. Žalobca ho prvýkrát oslovil v roku 2017 listom, kedy ostal prekvapený, čo od neho chce. Po tomto liste nemali žiadnu komunikáciu, pretože nevedel, čo chce a nemal prečo s ním komunikovať. V tomto liste ho žalobca hneď osočoval, že veci ukradol. Kúpu nehnuteľnosti realizoval prostredníctvom realitného makléra a komunikoval s ním a s majiteľom V. B.. Predávajúci pri ich komunikácii nespomínal žalobcu. V súčasnosti v nehnuteľnosti býva a nehnuteľnosť prešla rozsiahlou rekonštrukciou.

20. Svedkyňa N. Y. (suseda žalobcu) vo svojej výpovedi uviedla, že nevie, aké by mali byť v rodičovskom dome žalobcove veci. V dome bola asi raz pred 15 rokmi a od nebohej pani B. vie toľko, že sa jej sťažovala, že žalobca vynáša veci z domu a že v dome už nič nie je. Nevie, prečo ich vynášal, ale myslí si, že preto, aby mal na alkohol. Nikdy sa s nebohrou pani B. nebavili o tom, komu by mali veci v dome patriť. Nevidela, že by žalovaný alebo V. B. a jeho manželka vynášali z domu nejaké hnutelné veci, nábytok či kufre.

21. Svedkyňa D. G. U. (pracovníčka charity) vo svojej výpovedi uviedla, že do roku 2014 bola zamestnaná v Dome Charity v Gelnici, ktorej klientom bol žalobca a jeho nebohá mama. Poskytovali sa im sociálnej služby tým, že sa im nosili obedy a žalobcovi boli poskytované aj poradenské služby. V dome bola asi dvakrát, viac tam chodili kolegyne, ktoré rozvážali jedlo. Vie, že dom patril nebohej pani B., vybavenie bolo staré a čo komu patrilo, k tomu sa nevedela vyjadriť. Nikdy sa s nebohrou pani B. nerozprávala o tom, že kto má čo po jej smrti dostať. Pani B. našla útočisko v charite, určitý čas tam aj bývala, ale kvôli zdravotným ťažkostiam musela byť odvezená do nemocnice, kde aj zomrela. Pani B. bývala v charite z dôvodu, že žalobca sa nie vždy voči nej dobre správal, podala na neho aj trestné oznámenie a potom, čo sa mal domov vrátiť z väzby, mala obavy, preto sa ubytovala v charite. So žalobcom sa potom udobrila a on ju aj v charite navštevoval. Vie, že žalobca mal problémy s alkoholom, občas aj do charity prišiel pod vplyvom alkoholu a aj keď mu prišli doniesť domov obed, tak ho videli opitého. Neraz museli žalobcovi zabezpečiť odvoz z charity, lebo bol taký opitý, že nedokázal odísť sám. Keď mal žalobca zdravotné problémy, tak pil menej. Keďže sa žalobca nevedel postarať ani o seba, ani o domácnosť, vybavili mu útulok v Levoci, kam ho ale neprijali, lebo bol pod vplyvom alkoholu napriek tomu, že bol poučený, že musí byť v triezvom stave. V rámci sociálneho šetrenia zistili, že vzťahy medzi žalobcom a jeho bratom sú narušené kvôli predchádzajúcim konfliktom. Keď riešili hlavne situáciu nebohej pani B., tak komunikovali predovšetkým s pani M. B..

22. Svedkyňa N. B. (bývalá manželka žalobcu) vo svojej výpovedi uviedla, že od roku 1998 je so žalobcom rozvedená a už dva roky pred rozvodom v jeho rodičovskom dome nebola, preto nemá informácie, čo v dome bolo alebo nebolo. V čase, keď ešte pred rozvodom v dome bola, bol to obyčajný

dom, nebolo tam nič zvláštne, ani hodnotné. Po rozvode si veci rozdelili a žalobca čo mohol, to rozpredal. Žalobca si po rozvode odniesol do domu svojej mamy dve postele, osobné veci, oblečenie. Vrátila mu obrúčku a dva zlaté prstene a predpokladá, že tieto skončili v záložni. Nevie, ako bol po smrti U. B. rozdelený majetok, nikdy sa o to nezaujímal, nebola ani na jej pohrebe, všetky kontakty pretrhla. Nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že by mu po ich rozvode nabalila veľké auto plné vecí a uviedla, že žalobca sa sťahoval v roku 2005 a zobral si bežné veci z domácnosti, paplón, vankúše a nemôže povedať, či tieto veci v tom dome sú alebo boli.

23. Svedkyňa D. B. (švagriná žalobcu) vo svojej výpovedi uviedla, že žalobca si mal zobrať všetky veci, ktoré chcel a nevie, aké si vzal. Nejaké osobné veci určite zobral. Nebola pri tom, keď si veci balil, s manželom mu pomáhali odniesť veci, ale čo mal zbalené, to nevidela a nevie. Bola pri tom, keď sa s pánom z realitnej kancelárie dohodlo, že dom sa odovzdá bez vypratania, pretože bol v hroznom stave, nemal to kto to urobiť. Keď bola v dome s pánom z realitnej kancelárie, tak si všimla, že v dome je starý nábytok, žiadne iné veci si nevšimla. Poprela, že by nebohá U. B. uviedla, že po jej smrti má všetky hnutelné veci zdediť žalobca a uviedla, že to bolo presne naopak, pretože U. B. tvrdila, že žalobca všetky veci, čo mohol, povynášal a nechal v záložni, preto už na nič nemá nárok. Dom predali, žalobcu z jeho podielu vyplatili, tak už podľa nej nie je čo riešiť. Keď poslednýkrát odchádzala z domu, bol tam obraz žalobcových rodičov, ten zobrali, bol potom odložený u dcéry v pivnici, ale tam splesnel a vyhodili ho.

24. Svedok V. B. (brat žalobcu) vo svojej výpovedi uviedol, že žalobca o predaji domu vedel, bol o tom vopred informovaný, bol na stretnutí s realitným pracovníkom a bol informovaný aj o termíne odovzdania domu. Všetko, čo v dome bolo, si mohol žalobca odvieť, nikto mu nebránil si čokoľvek z domu zobrať a nemyslí si, že v dome boli veci, o ktoré by žalobca prejavil záujem a nevzal si ich a ktoré by mali mať nejakú hodnotu. Pri predaji dom nebol úplne vypratý, nejaké bezcenné veci a starý nábytok tam boli. Poprel, že by sa ich matka vyjadřila, že žalobca má po jej smrti dostať všetky hnutelné veci a uviedol, že to bolo skôr naopak, mama mala tendenciu žalobcu vydediť, ale nakoniec ju prehovoril a povedal jej, nech to nechá tak, že to netreba takto riešiť. Aj po jej smrti sa podielu najprv vzdal a až keď žalobca nevedel dedičstvo vysporiadať a naložiť s ním, tak sa dohodli, že prešlo na neho, že sa dom predá a podelia sa na polovicu potom, čo sa odpočítajú všetky výdavky. O žiadnych žalobcových dvoch kufroch nevedel, oni mu robili len nosičov a pomáhali mu zobrať z domu, čo chcel a umiestniť, kde chcel. Po predaji domu sa žalobca musel odsťahovať, nemal v dome ani trvalé bydlisko.

25. Z obsahu listinných dôkazov súd zistil, že na notárskom úrade JUDr. Pavla Doriča v Gelnici prebiehalo pod sp zn. 2D/25/2013, 8Dnot/68/2013 dedičské konanie po nebohej U. B. j s poručiteľmi V. B. a žalobcom. Podľa osvedčenia o dedičstve boli predmetom dedenia nehnuteľnosti - rodinný dom so záhradou zapísané v LV č. 25 k. ú. Gelnica, ktoré nadobudol V. B. s tým, že v prípade ich predaja vyplatí žalobcovi polovicu zo získanej hodnoty. Na pojednávaní konanom na tunajšom súde dňa 10.10.2017 pod sp. zn. 16C/102/2016 bol schválený zmluvný mier medzi žalobcom a jeho bratom V. B. ako žalovaným, ktorým sa V. B. zaviazal zaplatiť žalobcovi na účely vyplatenia dedičského podielu sumu 5.900,-€.

26. Listom zo dňa 14.09.2017 žalobca vyzval žalovaného k pokusu predsúdneho zmluvného vyrovnania za výhodných podmienok s poukazom na to, že bol pri predaji nehnuteľnosti - rodinného domu v Gelnici, opomenutý ako obligátny účastník konania.

27. Žalovaný ako kupujúci uzavrel dňa 23.10.2014 s bratom žalobcu V. B. ako predávajúcim kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané v LV č. XX U.. Ú.. C.. Zmluva obsahuje špecifikáciu vzájomných práv a povinností zmluvných strán vrátane vyhlásení v článku 4 a 5 o tom, že na nehnuteľnosti neviazu žiadne ťarchy ani práva tretích osôb, že so stavom predmetu kúpy bol kupujúci oboznámený pri jeho osobnej prehliadke a kupuje nehnuteľnosť v stave, v akom sa ku dňu podpisu zmluvy nachádza so všetkými hnutelnými vecami v stavbe vnesenými. Vklad vlastníckeho práva bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Gelnica, katastrálny odbor zo dňa 19.11.2014, V 836/2014. Predmetnú kúpnu zmluvu uzavrel žalovaný prostredníctvom Ing. Mareka Lormana GELreality na základe Dohody o zložení blokovacej kaucie, v zmysle ktorej mal sprostredkovateľ obstaráť predaj nehnuteľností s tým, že predávajúci sa zaviazal predáť vypratane nehnuteľnosti. Z preberania a odovzdania nehnuteľnosti spísali predávajúci a kupujúci dňa 23.10.2014 Protokol, v zmysle ktorého boli žalovanému odovzdané kľúče od domu a iných priestorov.

28. Z fotografií nehnuteľnosti súd zistil, že zobrazujú miestnosti domu v zanedbanom stave, v izbe bol luster, dve skrinky s prázdnyimi policami, jedno zrkadlo, dve kreslá bez výplne a dosky.

29. Z priestupkového spisu OO PZ Gelnica, odbor poriadkovej polície, ČVS : ORPZ- SN-OPP7-106/2015 - P súd zistil, že sa viedlo konanie voči neznámemu páchatelovi pre priestupok proti majetku s tým, že záznamom zo dňa 26.05.2015 bola vec odložená, pretože v zákonnej lehote sa nepodarilo zistiť skutočnosti svedčiace o tom, že priestupok spáchala konkrétna osoba. K priestupku malo dôjsť v dobe od 23.04.2015 do 28.04.2015 v zadnej časti rodinného domu tak, že v strede trojdielného okna na prízemí neznámy páchatel odstránil dosku slúžiacu k zabráneniu poškodenia sklenených výplní okien a následne rozbil dvojité sklenenú výplň tohto okna, čím spôsobil poškodenie H. O. (matke žalovaného) škodu vo výške 50,-€.

30. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

31. Podľa § 124 Občianskeho zákonníka všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

32. Podľa § 126 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

33. Predmetom tohto konania bolo vydanie hnuiteľných vecí, pričom sporný bol celý uplatnený nárok. Keďže žalobca žiadal vydať veľké množstvo hnuiteľných vecí, ktoré identifikoval len veľmi všeobecne čo do ich opisu aj množstva, bolo aj v zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/357/2019 povinnosťou žalobcu tieto hnuiteľné veci identifikovať tak, aby bolo zrejmé, o ktoré veci ide. Žalobca preukazoval vlastníctvo k týmto veciam ako aj ich identifikáciu navrhovanými výsluchmi svedkov, avšak ani jeden svedok tieto tvrdenia žalobcu nepreukázal, práve naopak. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že žalobca bol osobou, ktorá v čase, keď žil v rodinnom dome s nebohú matkou U. B., mal problémy s alkoholom a veci z domu odnášal do záložne respektíve inak speňažil. Rovnako tak svedkovia potvrdili, že v dome sa nachádzali bežné veci domácnosti, prevažne už staré a opotrebované a aj fotografie domu potvrdzujú, že v čase predaja sa tam okrem pár kusov starého nábytku a dosiek žiadne iné veci nenachádzali, pričom všetko, čo v dome bolo, žalovaný už vypratá a vyhodil na smetisko. H. V. B. N. D. B. potvrdili, že pomáhali žalobcovi s odnosom jeho vecí a že žalobcovi bolo umožnené zobrať si z domu po jeho predaji veci, o ktoré mal záujem. Žiaden zo svedkov nepotvrdil, že by sa pred ním nebohá U. B.A. vyjadřila, že by všetky hnuiteľné veci z domu mal dostať alebo zdediť žalobca.

34. Predpokladom úspechu žaloby o vydanie vecí je to, že žalobca preukáže, že je vlastníkom vecí, že veci sa nachádzajú u žalovaného a že žalovaný má veci u seba neoprávnene. Súd má za to, že žalobca nepreukázal ani jeden z uvedených predpokladov. Žalobca nepreukázal identifikáciu ani množstvo vecí, ktorých vydania sa domáha a nepreukázal ani svoje vlastníctvo k týmto veciam. Bol to žalovaný, ktorý uzavretou dohodou o zložení kaucie, kúpnu zmluvou, protokolom o prevzatí a fotografiami preukázal, že je oprávneným vlastníkom nehnuteľností vrátane všetkých vecí do nehnuteľnosti vnesenými a že v čase nadobudnutia jeho vlastníckeho práva sa žalobcom žiadané hnuiteľné veci v dome nenachádzali. Z výpovede a vyjadrení žalobcu sa súdu skôr javilo, že žalobca sa prioritne cíti ukrátený tým, že mu bola podľa jeho názoru vyplatená nižšia suma z hodnoty rodinného domu ako na akú mal podľa svojho názoru nárok a vinil z toho žalovaného a svojho brata, V. B., avšak uvedené nebolo predmetom tohto konania.

35. Zo všetkých uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že žaloba je nedôvodná a že žalobca svoj nárok nepreukázal, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

36. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa zásady úspechu. Keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalobca nemal v konaní žiaden úspech, na základe čoho súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania žalovanému. O konkrétnej výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.